

Наша младеж

Як цо приноша нашо „Руски Новини“ у послідних часох наша младеж преважала таки недобри обичаї, котри руцаю цинь нѣ лем на їх самих, але и на их родичах. Тоти висти засмуцую нас тим веци б— як познато — Керестур — як руски валал — вше нам импоновал нѣ лем зос своїм найвекшим числом жительох, але и зос своим вирским — и обще красним моральним животом.

Але при тих смутніх появах, — слава Богу, — ше такой появела и пощешительна поява. Хиби младежи дораз обачели сами их родиче и такой ше одлучели, да вїй стану на драгу, и застановля. На чолу зос председником валала п. Янком Сабадош, дораз ше организовали, отримали родительски схадзки, на котрим окрем родичах присутствовали панцове, учитель и друга интелигенция.

Дакле ствар в у найлепших рукох, бо родиче найлепше познаю живот, обичаї и хиби своїх дзецеох и так вони можу найлепше винайсц и прави лїк проці хибох младежи. Як ше чув, уж такой на першым родительскей схадзки одредзено, же дотерашні обични схадзки, дружтва и забавы младежи веажно ше под контролу и так их ше ушори, да там на далей младеж будзе очувана од злих впливох и да ше навіка на чесни, морални дружтвени живот.

Але при тим и так треба наглашиц, же тоти родиче, котри не були на тих схадзкох — не шму ше зос своїма дзеецми цалком спущиц лем на гевтих, котри ше подняли за общи надзор младежи, але да дома у фамеліі кажды сам добре меркує на свой дзеци и то пре тоти главни причини:

1) „Бо недобре владане младежи — як сом уж и спомнүл — руца цинь и на родичах, то в предзнак, або може уж и фактычни знак душевнай и тілеснай епідемії (оберацей хороти) целаго валала.“

2) „Бо през добрей волі — и през участкования родичах, у тей ствари ніхто други не може нам помагац, бо до фамеліялного живота нікому, цудзи людзе не маю права ше мишац.“

На концу треба наглашовац, же тих людзох, котри ше подняли, да младеж одвраца од хибох и да их наведу на праву драгу, треба да подпомагаме шыцки през разлики: мали

В. Юрченко.

Зос соловецкого пекла на шлебоду.

II. (10)

Неоднога сом мал заш роботи з єдним дідком.

Ідзем я вноци и збачим мост пред собу, а зроши сом, мокри и замарзнути. До води бим не рада уходзиц. попробуем просто, але там шветло у буди. Нараз ше озве стари глас:

— Дакуль палез? азарник вітакой!

— Звініюс, дедушка, сцел бим прейси, а знам же през железни мост преход забранети, та незнам як то будзе...

— Документа имеш-та?

— Ёст, дедушка, как же, ша я совеци гражданин, чи не?

— Показивай та — махнул ми з пушкы. Зопар сом ше, чи исц му до рук, чи не? Чи дай Боже ноги и сили?... Не, попробуем и так.

— Вот та, дедушка, документа та, — вицімам згужвану коверту, на котрой адреса на Україну стої. То сом приготовел, же у случаю, кед ме подштреля, лєбо дагдзе у драже згинем, най голем дому даю знац.

— А ота кентельса пръош та? — пита ше ми „дедушка“ беруци незграбно „документ“ до руки. Попатрал раз на ми, а раз на папер, на котрим вон ніч не разумел.

зме, маме або и не маме свой фамелії, старши на валалску младеж вообще треба да патра, як на свое потомство, наслідство, чия будучносц будзе вираз нашей прешлосци, чий будущи морални або не морални цали живот будзе возвеличовац, — або строго осудзовац нашу прешлосц пред Богом и пред странами людзми.

М. А. Полівка.

Характер

(Виклад, отримани дні 14. априла на Академії во чесц преосвящ. Владики Дионісія).

Котри чловек характерні и хто ма характер? Характерні чловек тот, котри у своїх думох и у свой роботи одлучни, стални, посторони и вше правдив! Котри поштено дума, роби и живе!

Людске шерцо — а особено младе шерцо — як ярня хвиля: раз в тверде як камень, другираз межке як восок; раз в смирене, другираз немирне и т. д. То зато так, бо ше чловек велью раз препущуе своїм чувством. Но ми мушиме робиц так, да зос нами не управяю нашо рижки чувства, але чловека мушки водзіц разум и його моцна воля, бо зме тоти дари од Бога прето и достали.

Чловек мушки ушориц свой думань и свою роботу по одредзених и непременлівих правдох, а то значи, же кажды чловек мушки знац котра його животна задача и котри його конечні ціль, па да ше трима сталного шора, єней драги и да ідае шмелю гу свойому цілю, а не да в пременліви па да кажды дзень іншак дума и іншак роби. Таке шерцо, без стаємных правдох — принципох, без шора, таке в як церкава без владара и там влада нешор — анархія! Принципи котри найсигурнейши и непременліви и котрих ше маме тримац у нашим живоце, ясно су означени у 10 заповідох Божих и 5 заповідох церковных. Тих ше правдох — принципох мушки кажды чловек тримац, а раб кажды чловек, котри ше ровна по цудзіх думаньох и котри віше патри на то цо други поведза.

И наисце, слаби и дурни тот чловек цо ше віше пита: „А цо пове на то швет?“ — Так нешме буш! Ми мушиме думац зос своїм разумом и покоравац ше гласу свой совисци. Наша совисц мушки нас у шыцким водзіц и нешме ше, пре других и по прикладу других,

— Да скедова? Са стацій, дедушка. Немога загулял-та ну й запаздал-та. Да как эво не гульньош та, каде тяпер такое время та....

Ну прахадї, паря, прахадї. А гай думал что... всякия ваш праходят... Нонче что ноц, то гляді тащатся цельними бандами... даже с Архангельска несот их нечистая та... Сяялоньци, бяглеци. И скудова набралось століча?... Прахадї, даря...

— Спасиба, спасиба — пребивал я дедушкови ласкельораз и пущел сом ше по мосце шмелю радосни, же ми „документ“ та добре послужел.

*

Далей сом спокойнейше путовал. Даскельораз преходзели гайзібани. О, як сом тим завидзел, цо ше комотно могли вожиц у сухим, віпочинути. Чи я злодій, чи я убійник, же мушим гажкі блато, гладавац, фраціц ше по пралесох, сцекац од людзох?...

*

Едного рана вічас през ридку молгу збачим вельку воду, а дакус познейше и велькі дуги мост. То рика Вятка. Слава Ци, Боже, же ши ме потадз допровадзел... Але як ту преайдзем тога морйо? През мост ніяк, бо ту ма буц барз строга стражка. Преплівац — які сом вистати, мушел бим пол дня плівац, бо други бок ледво видно. Лем на превозу осталася надія.

дац завесц зос правей и чесней драги. Попатриме лем, цо о тим пише вельки мудрец св. Августин. Вон о свой младосци пише так: „Бул сом уж так барз зашлепени, же сом ше у дружтве з моїма пайташами ганьбел, кед вони приповедали и кед ше хвалеби зос своїма гадніма и найгоршими ділами, а я не-бул ище таки погубени. Зато сом и постал найгорши, лем да ми ше не спердаю и да не не тримаю за шаленого, кед бим бул невинши од ніх“.

А чи нешкя ёст таких, цо ше боя погубеных лярмачох?

Чи ёст таких, цо ше боя, же ше им будзе дахто шмейц зос их поштеней роботи и чесного живота? И же го буду ище волац „побожняком“, па и фаризейом и т. д.! О тим ше кажды од нас у живоце, гоч лем мало ошведочел.

Характерні чловек надалей, віче ше крашне и послушно трима дисципліни, закона и шора и віче в послушні своїм настоятельом. То барз потребити и за общи порядок у живоце.

Попатриме лем швет! Вшадзи видзіміе закон, шор, план и прекрасну гармонію шыцкого! А цо зос чловеком? Чловек створены од Бога и вон Йэго сника и зато ше мушки у живоце своїм тримац закона, плана и шора. У шоровому чловеку розвива ше, дзвига и напреду дух и характер. (Конец будзе.)

Рим.

Тогорочни праздник Воскресения Христового у нашим Семінару св. Йосафата превадзіні найторжественейшим способом. На сам праздник прияли Чин брейства 9 богослові, а исто телью прияли Чин діяконата, а 14 Чин поддіяконата.

Так ше кождого року повекшув число младих роботнікох у Вініци Господней зашицки нашо владичества по цалым швеце.

Медзі новима діяконами находзі ше и наш богослов Габор Букатко.

Новому нашему діяконови сердечно вінчуюме. На многая и благая!

500. рочніца екуменского концила у Фіренци.

Того року навершув ще 500. рочніца велького и за нас барз важнаго екуменского концила у Фіренци. На тим концилу цала

Прешол сом ше дакус по брегу, да найдзем даяку згоду. Дакус далей збачим даскельо кацапски таліги, а на ўх людзе шпя. Дораз сом ше зацагнул до гущави и обишол. Дошол сом до рички, цо ше до Вятки уліва. Там стала дереяля. Скочел сом до ней и з веслом ю придрилел так на сред рички, да з ней можем скочиц на други бок. Скочел сом, але до води, а док сом до брега дошол загажел сом по пас до блатэ. Змил сом блато цо скорей и рушел нагло далей по брегу, бо баш слунко виходзело, та ми було жимно.

Дас кілометер сом прешол та сом збачіл невелькі огень. А, то ше рибаре грею. Обиходзел сом их здалека даскельораз и припатрал ше на ўх. Не були сумніви. Пришол сом гу нім и понукнул рубльовку, наї ме превежу. О добрей пол годзіни, през бешеди, я уж бул на другім боку тога моря. Рибар ані не сцел пенеж, але вжал одомне моё арештански панталони, бо його були горши од моїх, цо сом их мал на себе. То сом и добре зробел, бо при першай ревізії, кед би при мні нашли арештански панталони, знали бы же сом сцекач. Ище ми и драгу указали: до варошику Вятки пешо 14 кілометры, пароходом дваццац, а на гайзібану 25 км. Задзековал сом им крашне и моё ноги першираз ступели на праву камену драгу.

Як ми уж легкі було ступац по калдерми,

дзелена восточна Церква признала первенство Петрового Престола у Риму як и шицки тоти правди, котри дзеля одзелену восточну Церкву ў католіцкай Церкви.

Торжества ювілейни започину ше отримоваць у Фиренци дні 27. того месца і праю до 1. мая. У шицких церквох у Фиренци верша ше у тим часу богослуження не лем у римскім обряду, але и у греческим, у старославянским, коптским и у других восточных обрядах.

На тих торжествох буду шпиваць и нашо богослове з Риму торжествену архиерейскую Службу Божую, а дяконоваць буду наймладши нашо диякони.

Вельки торжества на памятку тогу ювілею буду ше отримоваць по цалым швеце тога и слідуючого року.

Вечері о тим концилу будзе написано у наших новинах як и у шицких наших календарох.

Того року наш руско-українски народ будзе славиць три вельки ювілеї:

950 роцніця своєго покресця.

900. роцніця проглашэння Мацеру Божей за Покровителькы нашого народу и

500 роцніця екуменскаго Концила у Фиренци.



Бачинцы.

Канонска вівітация Преосв. Владики.

Вельке торжество и радосць дожил наш валал дня 14 апраля. На свой візитациі по срімских валалах, націвел и нас високи гости, наш Преосвящени Владика. Торжествене дзвоненне дзвонох явело нам, же ше гу валалу прибліжуе наш високи гости. Пред першим словолуком, на котрим написано „Вітай Владико!”, привітал Го срезки начелник. По тим видекламовала школлярка Меланка Планчак слідуючу писню:

Вітай нам у месце нашим,
Перши наш Владико!
Вітай медз народом своім,

а ище свидоми же сом од пункту на Соловкох найменей 900 кілометры далёко. Аж легчайше дихаць.

Една брига тераз предомну, кадзи ше далей рушим?

Длugo сом думал и шеднул гу рики. Блізко шедзела ёдна баба зос капітчкамі млека, чехала ладю. Я пажерно попатрал на ей „робу” и на концу замодлел да ми преда, але вража баба ше не сцела рострезаць, лем ме з гнівом розпатрала. Думала себе о міс бязовно правду — же сом ше дзешка зос шмерцу борел, які сом випатрал!

Ограбо слунко, а я задримал. Баба віхасновала нагоду и пошла далей шеднуць.

*
Зорвал сом ше од гуку. Ладя доходзела. Пошол и я бліжай, же войдзем до ларі, але кед сом збачел чекиста на палубі, нараз сом ше обращел... не, не пойдзэм! Пошол сом на працівну страну смутни задумани. Кадзи тераз? Ладя пошла.

Кед ше давигнул ладьов дим, збачим досць далёко на воді вельки сплав. Чи да ше наньго припитам? Вятка... Кама... Волга... а там Сибирск, Тамбов, Орел, Курск и... Київ... Розяшнело ше ми у глави. То дальша драга, але бязовнейша!

Док я так раздумовал, сплав надишол, а управляли з нім двоме хлапчыска. Я скричал:

Ясне нашо слунко!
Док лем жиць Твой народ будзе,
Па гоч дзе и як далёко;
Твой мене не забудзе
Вельки наш Владико!
Бо Ти йому живот принес;
Нови живот, нову душу!
Ти нас дзвигнул и преславел,
Благослов нам Божи принес.
Ти нам швициш ягод слунко!
Ти нас водзиш у животу!
И ми Тебе слухац сцеме,
Мили Руски наш Владико!
Сердечно Це ми вітаме,
З полним шерцом, з полну душу,
И скрущено Це модліме:
Швиц нам, грэй нас, водз нас,
Владай з нами! На многая літа!
Мили наш Владико! —

По декламованью, придала мала Меланка Преосв. Владикові красны пукет билого квіца. Преосв. Владика, зос панотцами и другими, преходзел праз шпалир шк. дзецах и народу, котри му сердечно акламирали „Най жиес наш Владико!“ При славолуку пред саму церкву, видекламовала мала школлярка II. кл. Веруна Роман, прекрашне свою писню и по тим предала Преосв. Владикові красны пукет жывотного квіца. Потым Преосвяц. Владику привітал тутор Дюра Ковац, зос словами: „Вітам Вас, мили наш госту, Преосв. Владику! Поздравлям Вас у мену наших парохіянох, же сце и нас пришли нащивиць, як Оцець и Душпастир; Надпастир шумного числа народу, Вас, Бог небесни вибрал спомедзі Руских багобойных синох и зос красней багобойней фамелій, за тоти вельки обовязки и жертви, од Вашей младосци па до нешкашнього дня. Даекуем Вам сердечно за ту вашу трудолюбиву любов гу нам и жадаме, да Вас Бог небесни обдары зос долгоденствіем, з добрым здравльем, же би Сце могли и надалей благоуспішно провадзіць и окончоваць ту глаўну роботу на тим християнским полю. Приходзіце гу нам, якдо ідзе ёден добри шеяч з добрым, здравим и чистим зарном, на християнську ніву, а то Вії Преосвяцени наш Владико! Шейце тога добре нашеню, добру науку, на добру ніву, до наших шёрцох, же би воно принесло вельбо плоды и красны плоды, а ми будземе гу Вам з радосцю приходзіць

— Ребячки, чай не вязьмьютъ на плот? Заплатим вам кельо треба, а и поможем вам.

— Чавож, садіс, коль жалаш!

— А где же? Как?

— Та вот недалече причалім, озвал ше червени кацапчук.

И я ше од радосци розбегнул брегом патраці на сплав и таць сом убегнул до блаты по колена, бо сом наишол на залів. Док я залів обишол озда и пар кілометры, сплав пошол по воді далей и так я вислабені здошгаяніл свой щесце.

Вискочел сом на сплав. За кого ме сплаваре тримали — незнам, але думам же ше не мілели. Я ше спрапавел „енглезом“, же сом бул на госцині у брата ту недалеко штациі Веліка. Замодлел сом их най ми пребача, барз сом вистати, та ми дозволеві лягнуць.

Осигураны од чекистох недалеко, лягнул сом до пахчяцкого шена, чо мали сплаваре за ляжиско як да сом морфіюм віпіл, захрапел и заспал мертвецким сном....

(Слайдуб III. часць трецей кніжкі.)

Цена зарну.

Жито —	—	—	—	—	—	200-205-
Кукурица —	—	—	—	—	—	97-102-
Овес —	—	—	—	—	—	132-138-
Ярец —	—	—	—	—	—	137-140-
Мука 0.	—	—	—	—	—	272-282-
Мука 2.	—	—	—	—	—	252-262-
Отруби	—	—	—	—	—	96-100-

по той душевни хлеб! Вітайце у нас, наш Преосвяцени Владико!“

На самих церковных дверях, дочекал и привітал Преосв. Владику наш домашні парох о. Гавриіл Дудаш. По крадкей церковній одправі, отримал Преосв. Владику свою казань и задзековал шицким на привіту, а потым подзелел шицким свой архиерейски благослов. и народ ше у найкрашым порядку розішол дому.

Істога дня вечар, на 8 годзін дало Просв. Дружтво у школі святочну академію, во чесці Високопреосвяченого Владику, зос красним програмом. По завершенні програму отримал Преосв. Владику прекрасну бешеду и подзековал Просв. Дружтву на Його роботи.

Дня 15 IV. почали ше служиць мали служби од 6 годзін рано, а так исто и споведз. На 9 годз. рано служжел сам Преосв. Владику Преждеосвячену Службу Божую. — По поладню була заш споведз и вечар на 7 годзін молебен.

Дня 16. IV. на 10 годзін націвел Преосв. Владику нашу школу. У школі дочекали Преосвященого шк. дзеци у шпалиру, а на самих дверях привітала Преосвяченого упр. школи Помпея Жывкович, зос красними словами. Потым видекламовала свою писню школлярка Любка Канюх, уч. V. кл. а шицкі школяре привітали Преосвяченого зос „Най жиес наш Владико!“ По завершенні випитованню подзелел Преосв. Владику шицким школяром обращики и медальікі. На одходу зос школи декламовала школлярка V. кл. Магда Венчельовски и придала Преосв. Владику красны пукет квіца.

Зос школи пошол Преосвяцени до Просвіти. Пред Просвіту дочекали Преосвяченого шк. дзеци, члени Просвіти и други людзе, зос сердечним „Най жиес наш Владико!“ Пред самима дверимі видекламовала крашне свою писню уч. I. кл. Кароліна Джуджар и придала Преосвяченому красны пукет. Потым Преосвяченого привітал предсідатель Просвіти п. Іовген Планчак. Преосвяцени Владику затримал ше у Просвіти скоро цалу годзину у бешеди зос членами. По тим ше записал до Просвітней „Спомениці“, а исто так и присутні панотцове.

Пополадню була споведз, а на 6 годзін вечар служжел сам Преосвяцени Владику са ночне и ютриню и дзелел багніткі.

Дня 17. IV. на 6 годз. рано почали мали служби и споведз. На пол 10 годз. пред поладнем пришла процесія до парохії по Преосв. Владику и одведла Го до церкви, дзе ше такой почала архиерейска Служба Божая, на котрой Преосв. Владикові асистирави панотцове: о. Дюра Бесерміні, о. Павле Івозданович и о. Гавриіл Дудаш, а дяконировал богослов Владімир Пап. Пополадню на 2 годз. було одпитоване у церкви, дзе Преосв. Владику заш отримал красну казань и подзековал шицким парохіяном на краснин дочеку и винчовал шицким вельки швета Христово-го Воскресения. У мену цалей парохії, одпітал ше од Преосв. Владику и зажадал ішліву драгу, домашні парох о. Г. Дудаш.

На пол 3 пополадню рушели 10 коchi, коняницы и вельке число народа на агенцію, да одпровадзі свойого милого Владику. Пред самим одходом видекламовала свою красну писню, Преосвяченому Владикові, школлярка V. кл. Ксена Сивч. — Шицкі, и млади и стари и хлопи и жени, гарли ше гу Преосвяченому, да му у заднім часу поцилує Його десницу, котра их водзи, котра их благословела и котра их вше будзе чуваць и благословіць. Преосвяцени дзелел образчики и металійкі и давал свой архиерейски благослов. — У тим пришел гайзібан и Преосвяцени Владику пошол, а народ зос слизами у очах зажадал Му ішешліву драгу и іскрено кликал: „Най жиес наш Руски Владика!“

Петровци

Еден дзень медзи своїма.

Каждого, хто далеко од своїх, цага шерцо да обидзе свой родзени край.

На Вельку Ноц у моім краю обичай, же и хор шпивал, а того року того не було, алэ зато у церкви ше чул глас народа полни святосци, па тóто вельке торжество преславене барз крашне.

Народ у вельким тижню смутни — бо то дні Христових страсцох, а так и сама природа була засмуцена, алэ дзень Христового Воскресения преобрацел и саму природу — бо ше появело давно обчековане елунко.

И душа ше препородзела!

У Просвіти. По поладню, а особено вечар у "Просвітном Доме" була представа, котра остане кожному, хто на ней бул, у длигим спомину. Бо то була права культурна ствар и подія. Представа стала високо. Шльбодно мож повесц, же гоч у "Доме" велі були представи, алэ тата шицки обегла, и майсторски була виведзена. Гоч велі бавяче першираз представляли представянє було таке, як да кожді пойдіни слави даяки театралін ювілей.

То треба особено повесц за перши фалат "Хто ма право", котри одбавени прецизно а особено сцена у карчми — "сватоване" и у трецим акту "на пажици", дзе дзивчата обчекую своїх легіньох. Справді сом констатав, же тоти дзивчата и барз млади — скоро — дзёцы, а бавя таку озбильну ролю — гоч в женска. Іх чувственна пісня "Не зрубуй — не сцинай" одшпивана умільно крашне и зос ужитком. Чкода же тата сцена була така кратка и же не була фотографована на приклад другим.

И други ствари виведзены на задовольство присутніх. Такус хиба, же програма була предлога а и не почала на време. Але то хиба шицких представох на швеце.

Нови одбор Просвіти вжал себе за свою задачу, да ше заш оснует у Просвіти Бібліотека бо вона главни условия за народне просвіщоване. Велі книжки уж наручени а наруча ше часописи котри найвецей інтересую земледіца. Просвіта ма іще зден барз важны задаток — локального характеру — да позбера коло себе гевтих, цо ище не закукили и не нашли за потребно да ше гу Просвіти прибліжа, а потраша ше видзи же маю дзеку. Кед тот одбор того зроби, зос успіхом — барз вельо вец зробел. А я му то жичим, и будзем радосни на успіху. Препоручуем шицким братом особено да ше збию до единей громади, бо лем так можу витримац кажду бурю и хасну буду мац.

Микола Надич,
ср. школ. референт у Нашицох

Руски Керестур

Як каждого року преславена Велька Ноц на торжествени способ. Бог дал и красную хвилю иа Вельку Ноц, та ше и паска могла вонка швеци.

Треба похваліц нашо дзивчата, котри ходзели шорово до манастира на науку, шестри их научели и даскельо велькопосни пісні, котри вони шпивали вечар при Ісусовим гробе на вельке задовольство шицких людох.

Дзивчата у Рожанцу. На треци дзень Велькей Ноци шицки дзивчата и школски дзёцы котри модля Рожанец Пр. Діви пришли зос своїма начальніцами до церкви пред вечурню и поставали до шора, да можу прыяц кажде свой образчик — памятку на дзень кеди ступели до Рожанца. Коло 250 млади члени найвецей дзивчата Рожанца стали краине

не у шорох през цалу вечурню и іх мочни млади гласи шпивали ведно зос дзияцими весело "Христос воскресе" так же стари людзе гуторя, же од кеди Керестур постоі та не видзели тельо младей чледзи у вечурні. По вечурні о. парох поблагословел слики — памятники, котры Преосвящені владика послал на дар младим членом Жывого Рожанца и у краткей бешеди, напомніл им, же вони маю буц самі образами доброго християнскога жывота и зос нім указовац другим же су члени Жывого Рожанца. По казаню розишли ше до своїх домох зос образами Пречистей Діви Маріі котра их ма чувац, да ше тата надія, котру отцове до своїх дæцох укладаю и виполні — наша младеж — надія нашого руского нарodu.

Оглашование. На В. Ноц оглашено у нашей церкви 23 пари младенцох. Давно ше уж телі нараz не оглашовали.

ШИРОМ ШВЕТА

У Румунской влада православного патриярха Кристеа виступела оштро процы моцней организаціи национально румунской "Железней гарди". Предняк тей гарди Кодреану бул тих дніх заварти, у Повідних организацій "Железней гарди" нашла полісія вшемяку муниципу та зос того влада заключу, же Кодреану приправил революцию процы тे-рашней влади, котра шицки странки розпуштела.

Большевицки маршал Близнер нагваряя Сталіна, да цо скрей почнє войну зос Японску. Сталін ше бол одлучиц, бо други його маршал Ворошилов хори. За тераз наредзел, да ше число военних авійонох повешка од 6.000 на 10.000. На помоц Китаю дослал Сталін заш нових 160 авійоно и 280 тенкі.

Трешене жемі було тих дніх у Турскай. Розваліло 18 валали. Таке трешене давно у Турскай не було. Народ у вельким страху, а тоти цо пострадали у биди и нужди без кровя над главу.

ДО ЛОНДОНУ одптувал французки міністер предідатель Даладе и мин. воїнкашніх цілох Боне. Пашій ше превінавац о тым, як діє догварела Англія зос Італію бо и вони сцу війсці щілом Англії.

Найвецей ще кури догац у мешацу августану, а найменей у Януару. Так гвари статистика пе лем за нашу Югославію, алэ за цалі Швейц. И далей пішіу, же то женска робота. Бо у августану цепло, хлопи найвецей вонка та шму куриц кельо им душа жада, ніхто им не брані. А в жиме у Януару шедза хлопи вешиком у хижкі, а жена не да "зашмердзіц" хижу и послушни чловек ше стримуе и меней дугаю трошай.

САЛАРІІ

РУСИНИ!



З НАШЕЙ ДЕРЖАВИ.

ЦЕНА ЗАРНУ скочела у остатніх дньох досці знатно, Жито од 180 на 205 Д. Кед красна хвиля, цо завладала од нашей Велькей Ноци, остане така далей, годна ше цена застановиц тим баржей, же у других державах цени остали стари. Кукурици зме до тэрэз вивезли до щудзіх державох 42.000 вагони, а мame ище 15—20.000 вагони за предай.

ЗА РФІС ЕЛ УЛЕМУ — верховну главу наших мусліманох поставені Фегім Спахо, брат нашого министра железніцох. До тэрэз вон бул муслімански судия у Сараеву.

ОПЧИНСКИ БЛАГАЙНІК Марко Ведриш у Новиграду Подравским покраднул зос опчіескай касі веций як 400.000 Д. Суд го осудзел на 4 роки цемніцы. А чкоду хто наплаци? Марко Ведриш шицок пеняж потрошел, бо да знал чувац, та би не краднул.

НА ВЕЛЬКУ Ноц була у Београду велька схадзка работнікох, цо приставаю зос Ю. Радикальну Задницу. На схадзкі бешедовал сам предідатель влади Др. Стядинович.

ДЕРЖАВНУ ПОЖИЧКУ од 4 міліярди Дин. пред Вельку Ноцу розписала, наша влада найменша сума цо ше може уписац вест 5.000 Д. Пожичкі бі мали виплатац у главним банкам, а од людох держава не дума питац.

ОПОЗИЦІЯ. Новини опозиції пишу, же по Вель. Ноци почнє опозиция београдска и хорватска жившу роботу медзи народом. Несадло мал бы присц до Београду и Др. Мачек на дагварку зос предідаками сербской опозиції.

СПАДНУЛ АЕРОПЛАН у Словенії привале Поклеч. Авиён бул талиянски, мал три моторы. Троме путніци цо були у нім, забити згорели на угле. Еден бул Талиян, а други Румун.

БЕОГРАДСКИ САЯМ" отвера ще в суботу 30. апраля. Участніци маю право на пол карты. То будзе перши ярні београдски саям. Пишу београдски новини, же віненский таки саям бул бара добре нащивени.

ПРЕДАВА ще 25 ютра жемі, хижя и едно ютро вініци, тлачаца машина (цалагарнітура). Писац на власника: Килиян Андрия, Богдановци, в. п. Вуковар (Срем).

НОВЕ!

Шицки лімарски (кломферски) вироби як
КАДИ ЗА КУПАНЕ,
ШПРИЦЛИ ЗА ВІНІЦІ,
КУПАЧКИ,
КАНТИ,
КАБЛИ и друге
може достац у нашого нового кломфера

ВЛАДИ ЛАБОША У ШИДУ

першого випитаного кломфера — Русина.

Окончуем и шицки кломферски роботи на будовніох — церквох, школох, хижкох.

— Закривам крові и намесцам лівкі.

Примам шицки поправки свой струкі.

Робим шицко найсовіснійше и найточнійше

— а туньо! — ХТО у МНЕ КУПУЕ НЕ БАНУЕ!

ПРИДЗЦЕ ТА ШЕ ПРЕШВЕДЧИЦЕ!

Робим на пияцу гу гайзібану.

РУСИНИ, СВОЙ ГУ СВОЙОМУ!

КУПУЙЦЕ!

ПРИХОДЗЦЕ!